

Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg
1240 København K

Den 25. maj 2020

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestillings besvarelse af spørgsmål nr. S 1174 stillet den 14. maj 2020 af Torsten Schack Pedersen (V).

Spørgsmål nr. S 1174

”I forlængelse af Norges beslutning om at forhøje tobiskvoten, vil ministeren da tage initiativ til at forøge den danske tobiskvote?”

Svar

Norge og EU har siden 2010 anvendt grundlæggende forskellige forvaltningsmodeller for fastsættelse af fiskerimuligheder for tobis, hvorfor det forhold, at Norge fornyligt har forhøjet deres tobiskvote for 2020 til 250.000 tons, ingen indflydelse har på EU's og dermed den danske kvotefastsættelse for 2020.

Den norske forvaltningsmodel er baseret på, at der fastsættes en initialkvote for tobis i norsk zone i Nordsøen, og der samtidig kun åbnes for fiskeri af tobis på visse dele af de enkelte tobisbanker. Det norske tobisfiskeri åbnes først den 15. april (fiskeriet i EU-farvande åbnes fra den 1. april). Det norske Havforskningsinstitut gennemfører hvert år i begyndelsen af tobissæsonen (i år fra 23. april – 13. maj) et akustisk togt med et lejet kommercielt fartøj, der har til formål at indsamle data om bestandsstørrelse, aldersfordeling og geografisk udbredelse af tobis i den norske del af Nordsøen. På baggrund af resultatet af dette forskningstogt tages der hvert år medio maj stilling til, om der er grundlag for at forhøje startkvoten. Det har der været i 7 ud af de 11 år, modellen har været anvendt. I de første 10 år (2010-2019) har den endelige kvote for tobis i norsk zone varieret mellem 20.000 og 125.000 tons, så den endelige kvote for 2020 på 250.000 tons er med afstand den største nogensinde under den nye forvaltningsmodel. Havforskningsinstituttet forklarer da også, at det skyldes en kombination af exceptionelle forhold (bl.a. en historisk stor 2019-årsklasse, sammenholdt med stærke årsklasser i 2016 og 2018, god fødetilgang og dermed god individuel vækst for tobis).

I EU sker kvotefastsættelsen for tobis med udgangspunkt i rådgivningen fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES), der offentliggøres hvert år i februar måned for 7 forskellige forvaltningsområder i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat. Baseret på denne rådgivning fastsættes kvoter

for de 5 forvaltningsområder, der er beliggende helt eller delvis i EU-farvande (før UK's udtræden). Kvoterne er endelige kvoter, der kan fiskes fra åbningen af tobissæsonen den 1. april til udgangen af juli måned.

Som det fremgår, er der tale om to grundlæggende forskellige forvaltningsmodeller. Derfor giver den norske forhøjelse af tobiskvoten i norsk zone ikke anledning til, at jeg vil tage initiativ, til at EU's tobiskvoter (og dermed de danske kvoter) forhøjes.

Jeg har dog taget initiativ til, at Danmark anvender den mulighed for 10 % år til år fleksibilitet, som allerede er en mulighed i henhold til EU's fælles fiskeripolitik. Der vil tillige ske uddeling af ikke reserverede mængder af tobis fra Fiskefonden. Mine embedsfolk har også forgæves forsøgt gennem kvotebytter med andre medlemslande og Storbritannien at bytte os til mere tobis i særligt område 2R (hvor udnyttelsen er størst). Endelig har der efter den norske forhøjelse af tobiskvoten, været kontakt til de norske myndigheder, for at høre om der er interesse for at bytte tobis fra norsk zone til EU, hvilket ikke synes at være tilfældet.

Mogens Jensen

/

Nis Christensen